

POWABNY (1) ai

prawdopodobnie jasne (tak w powabić); a pochylone.

pl [N subst powabn(e).] ∅ D powabnym.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Zachęcający, miły; illix Cn:

[Wyrażenie: »powabny w uszach [czyich]« = chętnie słuchany: mówić o doległościach ludzkich/ o trudnej i sprawiedliwości/ y złym szafunku dochodow pośpolitych: á to rzeczy były bárzo powabne w wśzach ludzkich BielKron 1597 639.]

a. Uwodzący:

Wyrażenie: »powabne słowa«: Ná wśzytko pozwaláią zgoła młodym głowom: A dzieci wierzą chytrym y powabnym słowom. KlonWor 55.

Szereg: »chytry i powabny«: KlonWor 55 cf Wyrażenie.

Synonimy: ładny, miły, wdzięczny.

MN